

Fort Puma a Kuga jsou vozi kategorie Suv, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehlet odějí před sebou.

Fort Puma zaujíme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudení testovací jízdu na Fort Skladem CZ.

Ahoj, dobrý den, tady je Lenka Kabrhelova.

Zdravím vás z našeho podkástového studia v seznam správách.

Celí tenhle měsíc vám tady na tomto místě z kolegy z 5,59 i z kolegy ze seznam správ připomínáme, že nás můžete podpořit v anketě podkást roku.

Dnes je hlasování otevřené poslední den.

Moc děkujeme všem, kdo jste anketu vyplněli.

Je to jedna z možností, jak ocenit celý náš tým, který se na každodenní produkci 5,59 podílí.

To znamená i editory, koeditory, sounddesignéry a poděkovatím za péči, kterou podkástu věnují.

Pokud jste to ještě neudělali, je pořád často napravit, hlasujte na stránkách podkást roku.czc.

Děkujeme.

Před České sudy míří případ dvojice mužů obvinených z usmrcení z nedbalosti během průvodcovství ve vysokohorském terénu.

Je to vůbec po prvé, co bude česká justice rozhodovat o možné vyně průvodcu za smrt klientů při komerční turistické výpravě.

Muži, kterým hrozí za smrt dvoužen v rakouských alpách až šestileté vězení, neměli potřebná profesní oprávnění.

Jaká v Česku platí pravidla pro vysokohorské průvodcovství?

Jak se jejich dodržování kontroluje?

A proč úřady tento typ podnikání neregulují lépe, přestože o probléme chvědí?

Je pondělí 5. června. Tady je Lenka Kabrhelová a 559. Spravodajský podcast se znam zpráv.

Kristina Ciroková, investigativní reportérka se znam zpráv. Ahoj, Kristino.

Ahoj.

Kristino, ty se sponořila do skoumání dvou případů, které teď míří před sout.

Vezmi nás na začátek do roku 2019, co se tehdy stalo.

Tehdy horský průvodce Dalibor Urbans českých budějovic zorganizoval pod hlavičkou své firmy HEPIBUS

placený zájezd na feratu Wildfrauensteig do Rakouska.

Nakonec, ale se svými klienti nejel, poslal za sebe kamaráda z českého Krumlová.

Skupina čítala zhruba 20 lidí, mezi nimi byla i 24 letá Dagmar, která bohužel

při se stupu z hory Klausla a zřítila se dolů a zemřela.

Tragický víkend pro Čechy v Rakousku. 4 a 20 letážena zahynula včera v Alpách při výstupu na horu Bosruk.

U Klausla na mokrem, turistickém chodníku a spadla do 150 metrové strže.

Dela ve skupině s dalšími 3 a 20 českými turisty, s kterými se vydala na horu Bosruk, nedaleko obce Adning.

Z bělým turistům pomohli se stoupit záhranáři.

Pod Rakouské policie, ke z bělým členům turistické skupiny vystoupalo celkem 26 horských záhranářů, kteří je doprovodili dolů.

Skupinu na vrcholu zastihlá silná bohužka skupobitím, což je v horách nejen velmi nepříjemné, ale

hlavně dost nebezpečné.

Lidé tam promokli, byla jim zima, někteří to špatně nesli i psychicky a byli po výstupu hodně unavení.

Ten se stup dolů není při za normálních okolností tak těžký, ale když je ten terén mokrá, tak je to ogromné riziko.

A právě fyzicky a psychicky vyčerpaná Dagmar mohužel u Klausla a prostě zřítla se dolů.

Tady je nutné dodat, že vedoucí výpravy věděl do předu, že jsou hlášené boužky.

A přesto ty klienty na horu vyvedl, což podle předsedy českého spolku horských průvodců Michela Lologa bylo úplně špatně.

A pak nastali ještě jeden velmi problematický moment a to, že ten vedoucí výpravy ostatní členy instruoval, aby rakouské policii zamlčeli, že jde o placenou akci.

Podle české policie, podle vyšetřovací verze, měli vlastně říkat, že se se známili na sociálních sítích a že jsou prostě jen taková skupina načensů kamarádu.

Tudíž rakouská policie ten případ uzavřela jen jako tragickou nehodu a nějakými dalšími okolnostmi se už dal nezapomínat.

Ty si zjišťovala i pozadí té výpravy Kristíno, jakou kvalifikaci dotiční vedoucí vlastně měl?

On vlastně kvalifikaci horského průvodce neměl. On tam vlastně neměl vůbec být s těmi lidmi. Podle policie žádné takové oprávnění ani vzdělání neměl.

Ta skupina navíc byla na jednoho průvodce ještě ke všemu moc velká.

Podle doporučení unie asociací mezinárodních horských průvodců by měl jeden člověk vést na té feratě jen šest lidí.

A jich tam bylo vlastně dvacet na jednoho vedoucího výpravy, který ale ještě navíc neměl ani vzdělání horského průvodce.

Jít prostě za boužky nebo za jasného, takhle jako špatného počasí se skupinou někam nahřeben na feratu.

Tak to je na prosté profesní pochybení a je to v podstatě jako sebevražda. To je nemysleté.

Dokonce i lidi před tím výstupem i skupinu varovali, že jsou hlášené velké boužky, je hlášený i déž, takže vlastně by vůbec na feratu neměli by jí začít.

Ale pokud je tam vlastně pětadvacet lidí, tak jako jeden člověk je systémové špatně, to poruše ty pravidla.

Pravděpodobně v tomto okamžiku už nadojíc k tomu, že vlastně se sní možná měl vrátit, ale učitě sní neměl pokračovat.

Přesto, ale o rok později stejný člověk, který vyslal tohoto vůdce, zorganizoval další výpravy a další zájezdy. Je to tak?

Vlastně tím případem jediný, kdo se jim zabýval, tak byl český spolek horských průvodců.

To je organizace, která združuje horské průvodce, pokud v ní chtějí být, nemusí.

A ta organizace byla tedy vlastně jediná, kdo se tím, co se tehdy v Alpách stalo, začal zabývat, hned bezprostředně po té události.

No a ta přišla na vážná pochybení, o kterých jsme mluvili, to bylo to, že byl tam člověk, který tam vůbec neměl být, neměl ta potřebná oprávnění.

Vedl moc velkou skupinu, vedl je přesto, že věděl, že byly hlášené bouřky a tak dále prostě vedl je hromného rizika.

Ještě všechna ta leta pochybení se odhalila, načiš spolek horských průvodců Dali Bora Urbana, který byl právě organizátorem toho zájezdu, vyloučil ze svých řad.

A zrušil mu i půjštění odpovědnosti horského průvodce a možnost si dokončit mezinárodní licenci, protože to on v té době si vlastně studoval, neměl to dokončené ještě to vzdělání.

Ten spolek dál zároveň podnět živnostenskému úřadu pro podezření zporušení zákona.

V tomto směru se lenic nestalo.

Dali Bora Urbana měl dál živnostenský list na průvodcovskou učinu s dhorskou a mimo chvíle má jej do dnes.

A vlastně na to, aby byl průvodcem zahraničí, podle všeho tedy žanou licenci neměl, přesto tyto komerční výpravy do Alp dal pořádal.

No a o rok později se bohužel, ten tragický scénář opakoval.

Zopakoval se na další výpravě, která byla na feratu Drachenvánt, opět v Rakousku.

Byla to zhruba 15 člená skupina.

Jednou z těch členů výpravy byla i 25 letá radka, která byla začátečnice na feriatách neměla ty zkušenosti.

Já jsem o tom hovořila s novinářem Jakubem Turkem, který píše články o horské turistice, o této problematice,

a psal i články o tomto případu nebo o těch dvou případech.

A on také mluvil se dvěma světky němi a ty mu vlastně popisovali, jak radka byla z toho výstupu na tu horu strašně vyčerpana.

Jak to bylo jasné, že to prostě nezvláda.

A podle těch světků jí nikdo nepomohl.

A mimo to, údajně neměla ani dobré vybavení.

Podle té jedné světkyně, jak sní hovořil novinářek Upturek, měla snad jen tenisky z hladkou pod podrážku.

No a ta tragédie se stala opět při se stupu do údolí, kdy ta vyčerpaná žena zakopla, zřítla se z 50 metrového srázu a zraněním tedy na místě podlehla.

No a pak se znovu opakovalo to co rok předtím, že Rakouské úřady se zase údajně nedozvědili, že jde oplacenou akci.

Já jsem vlastně také komunikovala s jednou z členek té výpravy, která tedy nechce uvádět své jméno a to kvůli tomu nadcházející musoudu.

A tam je řekla, že se jí to posleze, ale celé rozleželo.

Bylo i nepříjemné, že vlastně neřekla pravdu na místě té polici, že šlo oplacený zájezd.

A o všem informovala rodinu té radky a také Rakouskou polici.

Rakouské úřady obě dvě ty události uzavřeli s tím, i křiká, že šlo o nešťastnou tragetskou nehodu.

Jak se Kristíno dostali do ruky ty případy českým úřadu?

No nějakou chvíli to trvalo. Vlastně rok se nic nedělo od té druhé nehody.

Mezi tím se ale ty rodiny pozostalých nějakým způsobem propojili, vyhledali si advokátku, kterou je tedy klára dvořáková,

protože je sama kvalifikovanou horskou průvodkyní a navíc předset kyní právní komise mezinárodní horolezické federace.

No a zhrubá porodce od toho druhého úmrtí podali trestní oznámení.

A teprve tehdy se těmi případy začali zabívat české úřady.

A to mi přijde vlastně velmi smutné na tom celém případě,

že kdyby se ty rodiny neozvali, tak o tom asi nikdo neví, nikdo nisne řeší.

A co je ještě horší, že ten případ odkryl, jakou máme vlastně mezeru zákoně,

že tady především není státní kontrola těch horských povolání.
O tom loví nejen český spolek horských průvodců, ale právě i advokátka Klára Dvořáková.
A hrozné na tom všem je, že kdyby ta kontrola tady fungovala,
tak by Dalibor Urban po té první nehodě zřejmě nemohl dál mít živnost na horského průvodce,
a tu, když by se ta druhá tragédie nemusila vůbec stát.
Ty si Kristino s jedním z těch obžalovaných možů mluvila, připouští jakékoliv pochybení?
Já jsem právě hovořila s tím Daliborem Urbanem.
Tedy s tím hlavním organizátorem obou těch cest?
Ano. A ten vlastně to, z čehoho policie vyní, nechtěl vůbec komentovat.
Jen řekl, že je to pro něj těžké a že vše řekne až usoudu.
Hovořila jsem, ale i si jeho bývalou partnerkou a biznesovou společnicí Katerinou Prejskovou,
která vlastně na té druhé výpravě byla s ním.
Ona tedy není horským průvodcem, tvrdí, že pouze řídila auto.
Přesto mi říkala, že té radce už na začátku nabízela, že se s ním vrátí,
ale ona při jakoukoliv pomoc odmítala.
A mimo chodem si tedy vzpoměla například i na to,
že radka cestou stratila Helmu.
Na spořáku vám to dost necinka.
Kam z penězi, aby byly chráněné před inflací?
Font monetika zhodnotí jakoukoliv částku ož 6,5 % a to firmám i domátnostem.
Více na monetika CZ.
Ty si Kristínou už narazila na to,
co specifikuje, či právě nespecifikuje český zákon,
co tedy přesně říká o tom, ze jakých okolností, kdo může vezd ty horské výpravy.
Není to tak, že by tu neexistovala žádná pravidla.
Kdo chce získat živnostenský list na průvodcovskou činnost horskou,
tak musí splnit určité podmínky.
Podle spolků horských průvodců jsou dost mírné.
Co je, ale podle mě nejdůležitější je to,
že neexistuje právě ta kontrola,
ani nějaká přeskušování těch horských průvodců a tak podobně.
A to, co platí podle zákona u nás,
tak neplatí pak například v těch rakouských alpách.
Na to, aby vlastně někdo mohl vezd výpravu na feraty,
tak můj ten český živnostenský list prostě nestačí.
Musí mít mezinárodní licenci a tu již i potřebné vzdělání.
Jenže tím právě, jak je ten zákon u nás nedokonalý,
tak tady vlastně fungují ve kési šedezóně,
cestovky i jednotlivci, kteří vozí české turisté do hor
a přitom ta potřebné oprávnění nemají.
Někdo to tady nehlídá.
Takže vlastně se v tom českém zákoně
jakoby zapomělo na to,
že ty cestovky nejenom, že operují v České republice,

kde jsou ty hori nízké,
ale že mohou vozit klienty do vysokohorských terénů.
Kde už ale v těch jednotlivých zemích,
pak třeba mohou platit úplně jiná pravidla?
Já to spíš chápu tak,
že ono asi, a to je teda můj lajdzký názor,
ani není potřeba, aby ten český zákon
to vlastně nějakým způsobem reflektoval,
protože ty země jednotlivé mají svoje zákony,
které když tam přijedete, tak je prostě musíte dodržovat.
Ale za prvé by bylo asi fajn,
aby se nějak jasně jejíta pravidla tady u nás zavedla,
kdo tedy může být horský průvod se a tak dále.
Ale opravdu nejdůležitější je tam ta kontrola,
protože už v tom prvním případě té tragédie je,
bylo jasné, co všechno tě dva muži porušili.
Ale žádný český úřad to tady neřešil,
a to je ten problém, protože kdyby se tím téhdy zabývali,
tak minimálně by pravděpodobně
pan Urbán přišel o to svoje živnostenské oprávnění,
a možná, že by to začala vyšetřovat i ta policie.
Ale vlastně není tady taková kontrola.
V se postatě tohle se prolíná celým tím případem.
Nenom to vyplnulo ze znavedckých posudku,
ale také to vyplnulo zvěádření lidí,
kteří jsou v těch asociacích horských průvodců,
že v České republice chybí tzv. horský zákon,
jak oni tomu říkají.
To znamená zákon, který by právě upravoval pravidla pohybu,
po horách i pravidla organizovaných zájezdů, organizovaných skupin.
To se tě všechny horské organizace,
tedy v České republice vyvítlák
a upozorní vlastně tady na tu šílenou situaci,
kde vlastně zde jako by náhrá částečná regulácia,
kde je u Českých povolání vla zároveň ne,
kdy vlastně tam nejsou ty mechanizmy toho,
jak vlastně když někdo něco způsobí,
vydobně špatně,
tak aby tam byl řešen nějaký postěch
nebo minimálně disciplinální řízení.
Podle meho názodu to odkrolo především to,
že v České republice neexistuje dostatečný kontroling
na poli horských povolání.
Sice podle zákoná živnostenské úřady

mají právo odebrat živnostenské oprávnění osobie, která závažným způsobem porušuje pravidla a zákonu oprávidla, která vy se ustanovená proto na nepovolání, což této konkrétní kause se jeden rok stalo, ale živnostenské úřady nereagovali, živnostenské oprávnění neodebrali, na České úplně stejná více stala v příštím roce, a máme tady dva smrtiáky.

A já si říkám, kdyby živnostenské úřady zareagovali už v roce jedna, tak zde druhá smrt vůbec nemusela nastat.

Ty si Kristíno oslovovala právě i různé profesní organizace, a horské spolky a eksperty, a zjistila se, že i oni říkají,

že by se legislativa měla změni co navrhuji.

Pravě tohle? Větší kontrolo, větší regulaci?

Přesně tak, a vlastně Český spolek

horských průvodců navrhuje,

aby na něj stát převedl tu kontrolní činnost.

Aby bylo povinné, podobně jako to mají třeba

lékaři, kteří musí být členy komory,

lékařské, tak aby bylo povinné

pro ty horské průvodce být v tom spolku

a vlastně ta organizace by všechny

pak ty prohřešky s těmi svými členy řešila.

A když by měla tu oporu v zákoně,

tak vyloučením člená z toho spolku

horských průvodců by automaticky znamenalo

například odebrání té živnosti

nebo prostě nějaké další konsekvence by to mělo.

Podobný zákon přímají například na Slovensku.

Jak na tentlak organizací reagují české úřady?

Ty si konfrontovala jistou kritikou vědí o tom,

že v zákonech je podle zmíněných

profesních organizací horských průvodců mezera.

Ministerstvo promítní rozvoj,

které má na starostu oblast cestovního ruchu,

tak přiznává, že ta legislativa

skutečně není dostatečná, že o tom vědí.

Tvrdí, že se problematikou dlouhodobě zabývají,

ale že teď momentálně řeší otázky

spojene s praktickými skouškami,

které nelze provádět tady u nás,

protože nemáme tak vysoké hory.

A oni teď prověřují možnost
uznání mezinárodních skoušek.
To je ich oficiální věadření,
ich oficiální odpověď na ty moje otázky.
No, k tomu je nutno podotknout,
že o tomto problému prostě ministerstvo
promítní rozvoj a nezabývá se tím jenom
toto ministerstvo, ale ještě asi další dvě.
Ale ministerstvo o promítní rozvoj
o tomto problému prostě výjí už několik lét.
A z mého pohledu se tedy moc daleko
v té problematice neposunul.
A existuje nějaká šance,
že by se zákony mohli změnit?
Tak šance je vždycky.
Ty organizace, které združují horské průvodce
a vůce už řadu let tlačí na politiky,
aby s tím něco udělali,
aby tu třístní situaci řešili.
Tak třeba jim tento případ,
který je mimochodem prvním toho druhu,
když došelaš k soudu,
otevře oči.
A přesně to, by si mimochodem
přáli i rodiny pozustalých,
kterým hodně leží na srdci,
aby vlastně podobné případy
se už neupakovali.
Kristina Cirokova,
reporterka seznam zpráv,
autorka publicistického pořadu Teren.
Děkujeme, Kristín.
Taky děkuji.
A to je vše
spondělního vydání podcastu 559.
Děkujeme, že nás posloucháte,
a že se za námi pracíte,
všechny naše díly
najdete v podcastových aplikacích,
na serveru seznam zprávy
i na platvorně podcasty CZ.
Pokud pro nás máte nějaký typ
nebo komentář,
píšte nám naše adresa je za minuto šest,

[Transcript] 5:59 / Smrt dvou Češek v Alpách ukázala mezeru v zákonech

za vynáč sos.tečka sos.

Najdete nás i na sociálních sítích Instagram
a pětra.

To byla Lenka Kabrhlova.

Těším se zítra.